ఓరియంట్ పేపర్ మిల్స్ లిమిటెడ్

వర్సెస్

ఒరిస్సా రాష్ట్రం మరియు ఇతరులు

(మరియు కనెక్టెడ్ అప్పీల్) 1961 march 24 ,

SUPREME COURT REPORT 1962.

(ఎస్.కె.దాస్, జె.ఎల్.కపూర్, ఎం.హిదయతుల్లా,

జె.సి.షా మరియు టి.ఎల్.వెంకట్రామ అయ్యర్.జె.జె.)

అమ్మకపు పన్ను-రాష్ట్రం వెలుపల అమ్మకాలపై విధించబడిన పన్ను-రీఫండ్ డీలర్ లేదా కొనుగోలుదారు ద్వారా క్లెయిమ్ చేయదగినది-అసెస్సీ(మదింపుదారుల) యొక్క ప్రాథమిక హక్కులు-హేతుబద్ధమైన పరిమితి-ఒరిస్సా అమ్మకపు పన్ను చట్టం, 1947 (1947 యొక్క XIV), ss. 9బి, ఆర్టికల్ (3), 14-ఒరిస్సా అమ్మకపు పన్ను (సవరణ) చట్టం, 1958 (28 ఆఫ్ 1958), పుట.14 ఎ - భారత రాజ్యాంగం, ఆర్టికల్ 19 (1)(ఎఫ్).

ఒరిస్సా సేల్స్ టాక్స్ యాక్ట్ 1947 ప్రకారం డీలర్లుగా రిజిస్టర్ అయిన పిటిషనర్లు ఇతర రాష్ట్రాల్లోని డీలర్లకు విక్రయించడం సహా తాము చేసిన అన్ని అమ్మకాలపై కొనుగోలుదారుల నుంచి అమ్మకపు పన్ను వసూలు చేసేవారు ఒరిస్సా రాష్ట్రం వెలుపల అమ్మకాలతో సహా వారి టర్నోవర్ పై పన్నును అంచనా వేసి చెల్లించారు కానీ బొంబాయిరాష్ట్రంలోని ఈకోర్టు తీర్పు తరువాత బొంబాయిరాష్ట్రం వర్సెస్.యునైటెడ్మోటార్స్ (ఇండియా) లిమిటెడ్, [1953] ఎస్.సి.ఆర్. 1069, వారు రాజ్యాంగంలోని ఆర్టికల్ 286 లోని సిఎల్ (1) (ఎ) ప్రకారం రాష్ట్రం వెలుపల అమ్మకాలకు పన్ను విధించబడదనే కారణంతో చెల్లించిన పన్నును తిరిగి చెల్లించడానికి చట్టంలోని సెక్షన్ 14 కింద దరఖాస్తు చేసుకున్నారు. రిఫండ్ ను సేల్స్ ట్యాక్స్ అథారిటీలు, బోర్డ్ ఆఫ్ రెవెన్యూ తిరస్కరించాయి. రెవెన్యూ బోర్డు ఆదేశాలను సవాల్ చేస్తూ పిటిషనర్లు హైకోర్టులో దాఖలు చేసిన పిటిషన్లలో నిర్దిష్ట కాలానికి చెల్లించిన పన్నును

తిరిగి చెల్లించాలని ఇతర కాలాలకు సంబంధించి తిరస్కరించాలని హైకోర్టు ఆదేశించింది. ఒరిస్సా అమ్మకపు పన్ను చట్టం 1958 లో సవరించబడింది, దీనిలో సెక్షన్ 14-ఎ చేర్చబడింది, దీని ప్రకారం డీలర్ అమ్మకం-పన్ను లేదా ఇతర మార్గాల ద్వారా ఆ మొత్తాన్ని పొందిన వ్యక్తి మాత్రమే రిఫండ్ క్లెయిమ్ చేయవచ్చు

ఒరిస్సా అమ్మకపు పన్ను (సవరణ) చట్టం, 1958లోని సెక్షన్ 14-ఎ ప్రకారం, డీలర్ చెల్లించాల్సిన అవసరం లేని పన్నును వాస్తవంగా డీల్ కుదుర్చుకున్న వ్యక్తి నుండి అమ్మకపు పన్నుగా లేదా ఇతరత్రా క్లెయిమ్ చేయవచ్చు, కానీ డీలర్ ద్వారా కాదు..

వసూలు చేసిన అమ్మకపు పన్నును తిరిగి మంజూరు చేయడానికి శాసన సభకు అధికారం ఉంది; డీలర్ ఆ మొత్తాన్ని అమ్మకపు పన్నుగా లేదా మరేదైనా రూపంలో పొందిన వ్యక్తి మాత్రమే క్లెయిమ్ చేయగలడని ప్రకటించే అధికారాన్ని మినహాయించడానికి ఎటువంటి కారణం లేదు.

చట్టంలోని సెక్షన్ 9బి, సిఎల్ 3 ప్రకారం పన్ను చెల్లింపుదారుడు చెల్లించిన మొత్తాన్ని మించితే ఆ మొత్తాన్ని ప్రభుత్వ ఖజానాలో జమ చేయాలి, ఆ మొత్తంలో పన్ను చెల్లింపుదారుడు ఎటువంటి ప్రయోజనకరమైన వడ్డీని కలిగి ఉండకూడదు, అమ్మకం పన్నుగా డీలర్లకు మొత్తాలను చెల్లించిన వ్యక్తులు మాత్రమే ఆ మొత్తాన్ని క్లెయిమ్ చేయాలని చట్టం చేయడం అనేది రీఫండ్ పొందే మదింపుదారుని హక్కుపై విధించిన సహేతుకమైన పరిమితి. సాధారణ ప్రజాప్రయోజనాల దృష్ట్యా, రాజ్యాంగంలోని ఆర్టికల్ 9(ఆర్)(ఎఫ్) నిబంధనలను ఉల్లంఘించదు. పన్ను చెల్లింపుదారులు తాము వసూలు చేసిన మొత్తాన్ని అమ్మకపు పన్నుగా ప్రభుత్వ ఖజానాలో జమ చేయాల్సిన చట్టబద్ధమైన బాధ్యతను నిర్వర్తిస్తే, అటువంటి వ్యక్తులు మొదట పన్ను చెల్లించాల్సిన అవసరం లేనప్పటికీ, పన్ను వసూలు చేసిన వ్యక్తులు రిఫండ్ కోసం ఎటువంటి క్లెయిమ్ కు గురికాలేరు.

సివిల్ అప్పీలేట్ పరిధి: 1960 యొక్క సివిల్ అప్పీళ్ల సంఖ్యలు 273 నుండి 277 వరకు ఉన్నాయి.

1957 ఫిబ్రవరి 4న ఒరిస్సా హైకోర్టు ఇచ్చిన తీర్పు, ఉత్తర్వుల నుంచి 1958 డిసెంబర్ 15న సుప్రీంకోర్టు ఇచ్చిన ప్రత్యేక సెలవుపై అప్పీలు. ఒ. జె.సి .1955లో 184 నుంచి 188 వరకు ఉన్నాయి..

భారత అదనపు సొలిసిటర్ జనరల్ హెచ్.ఎన్.సన్యాల్, బి.పి.మహేశ్వరి పిటిషనర్లతరఫున (1960 నాటి సి.యస్.నెం.273, 274) మరియు ప్రతివాదుల తరఫున (1960 నాటి సి.యస్ .నెం. 275-277లో) వాదనలు వినిపించారు.

భారత సొలిసిటర్ జనరల్ సి.కె.దఫ్తారి, బి.ఆర్.ఎల్.అయ్యంగార్, మరియు టి.ఎం.సేన్ ప్రతివాదుల తరఫున (1960నాటి సి.ఎ. నంబర్లు 273,274) మరియు అప్పీలుదారుల తరఫున (1960 సి.ఎ. నంబర్లు 275-277లో)వాదనలు వినిపించారు.

1961. మార్చి 24. కోర్టు ఇచ్చిన తీర్పులో.

షా, జె.-ది ఓరియంట్ పేపర్ మిల్స్ లిమిటెడ్, -మదింపుదారులు అని పిలువబడే ఒక పబ్లిక్ లిమిటెడ్ కంపెనీ, ఇది ఒరిస్సా రాష్ట్రంలోని సంబల్పూర్ జిల్లాలోని బ్రజ్రాజ్ నగర్లో వారి రిజిస్టర్డ్ కార్యాలయాన్ని కలిగి ఉంది. పన్ను చెల్లింపుదారులు కాగితం మరియు కాగితం-బోర్డుల తయారీదారులు మరియు ఒరిస్సా అమ్మకపు పన్ను చట్టం, 1947-ఇకపై చట్టం కింద డీలర్లుగా నమోదు చేయబడతారు . ఇతర రాష్ట్రాల్లోని డీలర్లకు విక్రయించడం సహా తాము చేసే అన్ని అమ్మకాలపై కొనుగోలుదారుల నుంచి పన్ను వసూలు చేసేవారు. మార్చి 31తో ముగిసే త్రైమాసికాలకు; 1950, జూన్ 30, 1950, సెప్టెంబర్ 30, 1950, డిసెంబర్ 31, 1950 మరియు మార్చి 31, 1951, మదింపుదారులు ఒరిస్సా రాష్ట్రం వెలుపల అమ్మకాలతో సహా వారి టర్నోవర్ పై చెల్లించడానికి సేల్స్ ట్యాక్స్ అసిస్టెంట్ కలెక్టర్ ద్వారా అంచనా వేయబడిన అమ్మకపు పన్ను చెల్లించారు

ఈ మేరకు కోర్టు తీర్పు వెలువరించిన తర్వాత..ది స్టేట్ ఆఫ్ బాంబే మరియు మరొకటి వర్సెస్. యునైటెడ్ మోటార్స్ (ఇండియా) లిమిటెడ్ మరియు ఇతరులు. ఒరిస్సా రాష్ట్రం వెలుపల

వినియోగానికి పంపిన వస్తువులకు సంబంధించి చెల్లించిన పన్ను చట్టంలోని సెక్షన్ 14 ప్రకారం పన్ను చెల్లింపుదారులు రీఫండ్ కోసం దరఖాస్తు చేసుకున్నారు. రాజ్యాంగంలోని ఆర్టికల్ 286(1) (ఎ) ద్వారా విధించబడిన నిషేధం కారణంగా రాష్ట్రం వెలుపల అమ్మకాల లావాదేవీలు ఈ చట్టం కింద పన్ను పరిధిలోకి రావు. రిఫండ్ ను అసిస్టెంట్ సేల్స్ టాక్స్ ఆఫీసర్ తిరస్కరించారు మరియు ఆర్డర్ ను బోర్డ్ ఆఫ్ రెవెన్యూ ధృవీకరించింది. పన్ను విధించే అధికారుల దృష్టిలో, ఐదు కాలాలకు సంబంధించిన మదింపు ఉత్తర్వులు అవి చేసిన వివిధ తేదీలలో తుదివిగా మారాయి మరియు లావాదేవీలకు వర్తించే చట్టాన్ని పన్ను అధికారులు సరిగ్గా ప్రశంసించనందున వాటిని తిరిగి తెరవడానికి బాధ్యత వహించరు. రెవెన్యూ బోర్డు ఆదేశాలకు వ్యతిరేకంగా సెర్టియోరారీ, మాండమస్ రిట్ ల కోసం పన్ను చెల్లింపుదారులు దాఖలు చేసిన పిటిషన్లలో ఒరిస్సా హైకోర్టు ఒక డీలర్ రిఫండ్ కోసం దరఖాస్తు చేసుకునే హక్కుపై ఉన్న ఏకైక పరిమితి ఆ సెక్షన్ లోని 14వ సెక్షన్ లో నిర్దేశించిన పరిమితి చట్టమేనని పేర్కొంది. ప్రశ్నార్థక లావాదేవీలు అంతర్రాష్ట్ర లావాదేవీలు కాబట్టి పన్ను చెల్లించాల్సిన అవసరం లేదు, వసూలు చేసిన పన్నును నిర్దేశిత కాలవ్యవధిలో సమర్పించిన దరఖాస్తులపై తిరిగి చెల్లించాలి. మొదటి రెండు త్రైమాసికాలకు చెల్లించిన పన్ను రికవరీ పరిమితి ద్వారా నిరోధించబడింది కానీ మిగిలిన మూడు త్రైమాసికాలకు చెల్లించిన పన్నును రికవరీ చేయలేదని హైకోర్టు అభిప్రాయపడింది మరియు చివరి మూడు త్రైమాసికాలకు సంబంధించి పన్నును తిరిగి చెల్లించాలని మాండమస్ రూపంలో ఆదేశాలు జారీ చేసింది. ఈ ఐదు అప్పీళ్ల ద్వారా హైకోర్టు ఇచ్చిన తీర్పుపై ఒరిస్సా రాష్ట్రం, పన్ను చెల్లింపుదారులు ప్రత్యేక సెలవు అప్పీలు తో అప్పీలు చేసుకున్నారు.

మదింపు ఉత్తర్వులు అంతిమంగా మారినందున రిఫండ్ మంజూరు చేయలేమని, మదింపు ఉత్తర్వులకు వ్యతిరేకంగా అప్పీలు లేదా సవరణలో ఉన్నత పన్ను అథారిటీ పన్నును సక్రమంగా వసూలు చేయలేదని ఆదేశించిన లేదా ప్రకటించిన రీఫండ్ కేసులకు మాత్రమే చట్టంలోని సెక్షన్ 14 వర్తిస్తుందని ఒరిస్సా రాష్ట్ర న్యాయవాది వాదించారు. మరియు చట్టాన్ని తప్పుగా చూసినప్పటికీ, అంతిమంగా మారిన మదింపు కేసులకు ఇది వర్తించదు. రిఫండ్ కోసం అన్ని క్లెయిమ్ లకు సెక్షన్ 14

వర్తిస్తుందన్న హైకోర్టు అభిప్రాయాన్ని మదింపుదారులు సమర్థిస్తున్నారు మరియు మొదటి రెండు త్రైమాసికాలకు చెల్లించిన పన్నును పరిమితి చట్టం ద్వారా నిరోధించలేదని వాదించారు.

ఈ విజ్ఞప్తుల ప్రయోజనాల కోసం ఆయా పార్టీల వాదనలను పరిగణనలోకి తీసుకోవడం అనవసరం. ఒరిస్సా శాసనసభ ఈ చట్టానికి చేసిన రెట్రోస్పెక్టివ్ సవరణ కారణంగా మదింపుదారుల వాదన విఫలం అవుతుందని మా అభిప్రాయం.

ఒరిస్సా అమ్మకపు పన్ను (సవరణ) చట్టం, 28, 1958 ద్వారా పొందుపరచబడిన సెక్షన్ 14 ఎ ద్వారా , "ఈ చట్టంలో ఏదైనా మొత్తాన్ని సెక్షన్ 9 బి యొక్క సబ్ సెక్షన్ (3) కింద ఎవరైనా డిపాజిట్ చేసినా లేదా ఒక డీలర్ ద్వారా పన్నుగా చెల్లించినా, ఆ మొత్తాన్ని లేదా దానిలో ఏదైనా భాగాన్ని అటువంటి వ్యక్తి లేదా డీలర్ చెల్లించనట్లయితే, అటువంటి మొత్తాన్ని లేదా దానిలో ఏదైనా భాగాన్ని రీఫండ్ చేయడానికి అటువంటి వ్యక్తి లేదా డీలర్ వాస్తవంగా అమ్మకపు పన్ను లేదా ఇతరత్రా మొత్తాలను పొందిన వ్యక్తి మాత్రమే క్లెయిమ్ చేయవచ్చు మరియు సెక్షన్ 14 లోని నిబంధనలో ఇవ్వబడిన పరిమితి కాలం పైన పేర్కొన్న క్లెయిమ్ లకు వర్తిస్తుంది."

డీలర్ చెల్లించాల్సిన అవసరం లేని పన్నును డీలర్ వాస్తవంగా గ్రహించిన వ్యక్తి మాత్రమే సేల్స్ టాక్స్ లేదా ఇతరత్రా క్లెయిమ్ చేసుకోవచ్చని ఈ సెక్షన్ చెబుతోంది. అందువల్ల పన్ను విధించే అథారిటీ ద్వారా రికవరీ చేయదగిన చట్ట తప్పిదం కింద పన్నుగా చెల్లించిన మొత్తాలను తిరిగి పొందే ఉమ్మడి చట్టం హక్కును పన్ను చెల్లింపుదారులకు ఈ సెక్షన్ హరిస్తుంది. సవరణ నిబంధన ద్వారా పన్ను రీఫండ్ పొందే హక్కును చట్టసభలు నిరాకరించాయనే వాదనను పన్ను చెల్లింపుదారుల తరఫు న్యాయవాది తోసిపుచ్చడం లేదు. ఈ చట్టం రాష్ట్ర శాసనసభ పరిధికి అతీతమైనదని, రాజ్యాంగంలోని ఆర్టికల్ 19(1)(ఎఫ్) కింద హామీ ఇచ్చిన పన్ను చెల్లింపుదారుల ప్రాథమిక హక్కుపై అసమంజసమైన పరిమితిని విధించడం వల్ల అది చెల్లదని ఆయన వాదించారు.

రాజ్యాంగంలోని షెడ్యూల్ 7లోని జాబితా-2లోని 54వ అధికరణ ప్రకారం కాగితాలు, పేపర్ బోర్డుల అమ్మకం, కొనుగోళ్లపై పన్నులకు సంబంధించి చట్టాలు చేసే అధికారం రాష్ట్ర శాసనసభకు ఉంది. పన్నుకు సంబంధించి చట్టాలు చేసే అధికారం పన్ను విధించే అధికారం, పన్ను వసూలుకు యంత్రాంగాన్ని నిర్దేశించే అధికారం, చట్టాన్ని అమలు చేసే అధికారులను నియమించడం, ఆ అధికారుల అధికారం, బాధ్యతలు, నష్టపరిహారాన్ని నిర్దేశించే అధికారం. రాజ్యాంగంలోని షెడ్యూలులోని వివిధ శాసనాధిపతులు శాసనాధికార పరిధిని నిర్దేశిస్తారు మరియు ప్రాథమిక అధిపతికి అనుబంధంగా లేదా అనుబంధంగా ఉన్న అన్ని విషయాలను కలిగి ఉంటారు. అందువల్ల ఒరిస్సా రాష్ట్ర శాసనసభ అనుచితంగా లేదా చట్టవిరుద్ధంగా వసూలు చేసిన పన్నును తిరిగి చెల్లించే అనుబంధ లేదా అనుబంధ విషయానికి సంబంధించి అధికారాన్ని ఉపయోగించే అధికారం కలిగి ఉంది మరియు ఈ విషయంలో శాసనసభ యొక్క సామర్థ్యాన్ని మదింపుదారుల తరఫు న్యాయవాదులు ప్రచారం చేయరు. అక్రమంగా వసూలు చేసిన అమ్మకపు పన్నును తిరిగి మంజూరు చేయడానికి చట్టం చేసే అధికారం ఇవ్వబడితే, డీలర్ వాస్తవంగా అమ్మకం-పన్ను లేదా ఇతర మార్గాల ద్వారా మొత్తాలను పొందిన వ్యక్తికి మాత్రమే రిఫండ్ క్లెయిమ్ చేయబడుతుందని ప్రకటించే అధికారాన్ని మినహాయించడానికి ఏదైనా కారణం ఉందా? మనకు ఏదీ కనిపించడం లేదు. ఈ ప్రశ్న శాసన సామర్థ్యానికి సంబంధించినది మరియు ఆ విషయంలో శాసనసభ యొక్క అధికారంపై వ్యక్తీకరించడానికి లేదా పరోక్షంగా విధించబడిన పరిమితి లేదు.

రాజ్యాంగంలోని ఆర్టికల్ 19(ఎల్)(ఎఫ్) ప్రకారం పౌరులకు ఆస్తిని సంపాదించడం, కలిగి ఉండటం, పారవేయడం వంటి స్వేచ్ఛ ఉంది. కానీ సాధారణ ప్రజాప్రయోజనాల దృష్ట్యా ఆ హక్కును వినియోగించుకోవడంపై సహేతుకమైన ఆంక్షలు విధించేంతవరకు, ప్రస్తుతమున్న లేదా భావి ఏదైనా చట్టం అమలుకు లోబడి ఉంటుంది. పన్ను రీఫండ్ డీలర్ల ద్వారా పన్ను వసూలు చేసిన కొనుగోలుదారులకు మాత్రమే జరుగుతుందని, పన్ను చెల్లించిన డీలర్లకు కాదని, ఆర్టికల్ 19(ఎల్)(ఎఫ్) కింద ప్రాథమిక హక్కును పరిమితం చేయడం ద్వారా చట్టంలోని సెక్షన్ 14ఏ విధించిన

పరిమితి సాధారణ ప్రజాప్రయోజనాలకు మంచిది కాదని భావించలేం. ఈ చట్టంలోని సెక్షన్ 9బి(ఎల్) ప్రకారం రిజిస్టర్డ్ డీలర్లు తమ టర్నోవర్ పై చెల్లించాల్సిన పన్నును కొనుగోలుదారుల నుంచి వసూలు చేసే అధికారం కల్పించింది. అందువల్ల పన్ను చెల్లింపుదారులు వసూలు చేసిన మొత్తాలు ప్రధానంగా పన్ను చెల్లింపుదారులకు సంబంధించినవి కావు. పన్ను చెల్లించాల్సి ఉంటుందనే తప్పుడు అంచనాతో పన్ను చెల్లింపుదారులు పన్ను వసూలు చేసి రాష్ట్రానికి చెల్లించేవారు. చట్టంలోని సెక్షన్ 9బి, సిఎల్ (3) ప్రకారం, ఏదైనా వస్తువు అమ్మకంపై పన్నుగా ఏ వ్యక్తి అయినా వసూలు చేసిన మొత్తాలను, చట్టంలోని మరే ఇతర నిబంధనలో ఉన్నప్పటికీ, ఆ అమ్మకానికి సంబంధించి పన్నుగా చెల్లించాల్సిన మొత్తాన్ని మించితే లేదా దానికి సంబంధించి ఎటువంటి పన్ను చెల్లించనట్లయితే నిర్దేశించిన కాలవ్యవధిలో ప్రభుత్వ ఖజానాలో జమ చేయాలి. కొనుగోలుదారుల నుండి అమ్మకాలకు సంబంధించి, దానిని ప్రభుత్వానికి డిపాజిట్ చేయడానికి ఒక చట్టబద్ధమైన బాధ్యత తలెత్తింది మరియు మదింపు కింద ఆ పన్నును చెల్లించడం ద్వారా, మదింపుదారులు ఈ ఆవశ్యకతను పాటించినట్లు భావించాలి. అయితే పన్ను మొత్తాన్ని ఒరిస్సా ప్రభుత్వం వద్ద డిపాజిట్ గా ఉంచింది. ఆ మొత్తాలపై ఎటువంటి ప్రయోజనకరమైన వడ్డీ లేని పన్ను చెల్లింపుదారులు వసూలు చేసిన పన్ను నుండి లాభం పొందకుండా నిరోధించాలనే ఉద్దేశ్యంతో, అలా జమ చేసిన మొత్తాన్ని డీలర్ కు చెల్లించిన వ్యక్తులు మాత్రమే క్లెయిమ్ చేయాలని శాసనసభ చట్టం చేసింది. రీఫండ్ పొందే పన్ను చెల్లింపుదారుల హక్కుపై పరిమితి సాధారణ ప్రజా ప్రయోజనాల దృష్ట్యా చట్టబద్ధంగా పరిమితం చేయబడిందని భావించాలి.

పన్ను రూపంలో వసూలు చేసిన మొత్తాన్ని కూడా తిరిగి చెల్లించాలని కొనుగోలుదారుల ప్రోద్బలంతో తాము ఒత్తిడికి గురయ్యే ప్రమాదం ఉందని పన్ను చెల్లింపుదారుల తరఫు న్యాయవాది వాదించారు. వారు రాష్ట్ర ప్రభుత్వానికి జమ చేసిన తరువాత లేదా చెల్లించిన తరువాత, మరియు రీఫండ్ మొత్తాలను క్లెయిమ్ చేసే వారి హక్కును హరించే ఒక చట్టబద్ధమైన నిబంధన అసంబద్ధమైన పరిమితికి దారితీస్తుంది , ఎందుకంటే వారు కొనుగోలుదారులకు మొత్తాన్ని చెల్లించాల్సిన బాధ్యతలో ఉన్నారు , కాని వారు మొత్తాలను కలిగి ఉన్న రాష్ట్రాన్ని ఆశ్రయించడం ద్వారా తమను తాము తిరిగి

చెల్లించలేరు. కానీ సెక్షన్ 9బీ ప్రకారం కొనుగోలుదారుల నుంచి చట్టబద్ధంగా వసూలు చేయాల్సిన దానికంటే ఎక్కువ మొత్తాన్ని పన్నుగా జమ చేయాల్సి ఉంటుంది. మదింపు ఉత్తర్వుల ప్రకారం వారు రాష్ట్రానికి మొత్తాలను చెల్లించినప్పుడు, సెక్షన్ 9బి యొక్క అవసరాలను పాటించారు మరియు ఆ మొత్తాన్ని రాష్ట్రం వద్ద డిపాజిట్ గా ఉంచారు, ఒకవేళ నిర్దేశించిన కాలవ్యవధిలోగా డిమాండ్ చేసినట్లయితే, మదింపుదారులు దానిని రికవరీ చేసిన వ్యక్తులకు దానిని పునరుద్ధరించాల్సిన బాధ్యతకు లోబడి ఉంటుంది. పన్ను చెల్లింపుదారులు తాము చేసిన చట్టబద్ధమైన బాధ్యతను నెరవేర్చడానికి వారు వసూలు చేసిన పన్నును ప్రభుత్వానికి జమ చేసినట్లయితే తిరిగి చెల్లించాలని కొనుగోలుదారుల కోరిక మేరకు ఏదైనా అమలు చేయదగిన క్లెయిమ్లకు గురవుతారని భావించడానికి ఎటువంటి కారణం లేదని మేము భావించడం లేదు.

అందువల్ల 1960 లోని 273, 274 అప్పీళ్లను కొట్టివేసి, అప్పీల్ నంబర్లు 275 నుంచి 277 ఆఫ్ 960 వరకు అనుమతిస్తారు. హైకోర్టు తీర్పు వెలువరించిన తర్వాత రూపొందించిన శాసనంపై ఆధారపడి రాష్ట్రం విజయం సాధిస్తుంది కాబట్టి, ఈ కోర్టులో అప్పీళ్ల ఖర్చులకు సంబంధించి ఎటువంటి ఉత్తర్వులు ఉండకూడదని మేము ఆదేశిస్తున్నాము.

1960లోదాఖలైన273,274అప్పీళ్లనుకొట్టివేశారు.

1960లో275 నుంచి 277 వరకు అప్పీళ్లకు అనుమతి ఉంది.